

Posudek diplomové práce Evy Hazdrové-Kopecké
Pozůstalost Josefa Proksche a nově objevené prameny

Diplomová práce Evy Hazdrové-Kopecké staví do centra pozornosti významnou osobnost pražského hudebního života druhé třetiny 19. století, Josefa Proksche, nejčastěji frekventovaného v literatuře s přídomkem Smetanův učitel. (Ovšem – jen na okraj - i k uznání takové Prokschovy umělecké působnosti musila česká muzikologie urazit kus cesty.) Kořeny této diplomové práce sahají do prvního ročníku studia diplomantky, kdy dostala jako téma proseminární práce zadán stav bádání o Josefu Prokschovi. Tehdy, v roce 1999, došlo k významnému objevu dosud neznámé části Prokschovy pozůstalosti v Archivu pražské konzervatoře, a to díky setkání dvou příznivých okolností. Jednou z nich bylo právě vyhledávání primárních pramenů k tématu proseminární práce, které dovedlo diplomantku i do zmíněného archivu a tady svými opakovanými dotazy vyvolala iniciativu vedoucí k nálezů dosud ukryté a nevidované bedny neznámé provenience s prokschovskými archiváliemi. Druhou příznivou okolností bylo pak vstřícné jednání a ochota k pátrání mezi nezpracovanými materiály tehdejší vedoucí archivu, Jitřenky Peškové, která svým profesionálním přístupem a zkušenostmi vůbec znamenala zahájení nové nadějně éry pro mnohé vzácné prameny, které se v archivu nacházejí bez dostatečné evidence či čekají na své odhalení. Tento fakt potvrdil i další prokschovský nález, který v roce 2004 učinil nynější vedoucí archivu Miloslav Richter, kdy na půdě instituce našel dosud neznámý katalog Prokschova ústavu z let 1845-1849. Oba nálezy se ukazují jako velmi cenné nejen pro prokschovské a hudebně historické bádání, ale i z hlediska obecně historického a sociologického.

Uvedené skutečnosti ovlivnily konečné zaměření diplomové práce, kdy se jevílo jako produktivní zhodnotit a začlenit tyto nové nálezy do současných vědomostí o Prokschově pozůstalosti rozptýlené mezi několik pražských i mimopražských institucí včetně alespoň orientačního zachycení lokace materiálů dosud nevidovaných a nepřístupných, o nichž jednotlivé instituce vědí nebo alespoň tuší. Práce se potom zaměřila na pražské instituce s vědomím budoucího nutného doplnění o revizi informací o prokschovských materiálech v Archivu města Plzně (pro potřeby diplomové práce pracovala autorka s podrobnými údaji a závěry publikovanými Antonínem Špeldou) a pochopitelně o průzkum materiálů uložených v Liberci. Samotná diplomová práce se ve svém výsledku dělí na dvě části. V první z nich autorka shrnuje vývoj prokschovského bádání se zvláštním zřetelem k použitým primárním pramenům, historii jejich vydávání, mizení a nálezů, a přináší soupis na různé úrovni zkatalogizovaných respektive evidovaných pramenů v pražských institucích (a dostupné informace o charakteru dosud nezpracovaných archiválií) včetně seznamu sedmdesáti položek archiválií ze zmíněného prvního nálezů na pražské konzervatoři. V druhé části se věnuje druhému „konzervatornímu“ nálezů, tedy podrobnému popisu a první analýze stopadesátistránkového katalogu Prokschova ústavu na léta 1845-1849, a přináší přepis některých jeho částí.

Eva Hazdrová-Kopecká prokázala ve své diplomové práci vytříbený smysl pro heuristiku a schopnost kritického myšlení při hledání otázek, které prameny kladou, a možných odpovědí, které skrývají. Její diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

24.5.06

doc. PhDr. Marta Ottilová

